

Sygn. akt X Cz 6/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział X Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Chajęcka

Sędziowie: SSO Iwona Pydych

SSO Anna Pochylczuk

po rozpoznaniu w dniu 16.01.2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. B.

przeciwko małoletniej W. B. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową K. B.

o obniżenie alimentów

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 21.11.2013 r., wydane w sprawie sygn. akt V RC 596/13

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21.11.2013 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy umorzył postępowanie w sprawie, gdyż powód pismem z dnia 19.11.2013 cofnął pozew (k. 41).

Powyższe postanowienie w całości zaskarżyła pozwana domagając się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zasądzenia kosztów na swą rzecz. W uzasadnieniu podano, że umorzenie postępowania nastąpiło bez zgody pozwanej, która była konieczna, gdyż rozprawa się rozpoczęła, a powód cofając pozew nie zrzekł się roszczenia. W takim przypadku umorzenie postępowania nastąpiło bez podstawy prawnej (k.50-51).

W odpowiedzi na zażalenie z dnia 09.01.2014 powód domagał się odrzucenia zażalenia podając, że decyzję sądu uważa za prawidłową oraz zgodną z prawem. Przedstawił nadto dlaczego nie zgadza się na zapłatę kosztów postępowania na rzecz pozwanej. Zdaniem powoda jest dla niego oczywiste, że zrzekł się roszczenia przy wnoszeniu pisma dotyczącego wycofania wniosku.(k. 58-59).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Po rozpoczęciu rozprawy w dniu 15.11.2013 (k. 35) powód cofnął pozew pismem z dnia 19.11.2013 (k. 36-39). Zdaniem powoda wyrażonym w odpowiedzi na zażalenie jest oczywistym, że cofając pozew zrzekł się roszczenia. Jest to błędny pogląd wynikający z nieświadomości znaczenia terminu „zrzeczenie się roszczenia” przez powoda, a ograniczający się jedynie do

potocznego rozumienia tego terminu, jakby chodziło wyłącznie o zrzeczenie się roszczenia procesowego. Tymczasem zrzeczenie się roszczenia jest jedną z ważniejszych czynności dyspozycyjnych powoda, jest oświadczeniem woli, zgodnie z którym powód rezygnuje z dochodzonego roszczenia i uprawnia pozwanego w następnym sporze do postawienia zarzutu, że roszczenie powoda w takim zakresie, w jakim się go zrzekł przestało istnieć [Kodeks postępowania cywilnego z komentarzem pod redakcją prof. Dr J. J. i sędziego SN dr hab. K. P., Wydawnictwo (...), W. 1989, tom 1, strona 366, teza 16]. W takim znaczeniu powód nie zrzekł się roszczenia cofając pozew. Z uwagi na powyższe – zgodnie z art. 203 § 1 kpc konieczne było uzyskanie zgody pozwanej na cofnięcie pozwu. „Jeżeli zatem powód cofa powództwo po rozpoczęciu rozprawy, ale nie zrzeka się równocześnie roszczenia, cofnięcie jest prawnie bezskuteczne, gdy pozwany nie wyrazi na o zgodę” [tamże, strona 365, teza 5]. Skoro w okolicznościach sprawy mamy na chwilę obecną do czynienia z bezskutecznym cofnięciem pozwu to umorzenie postępowania było przedwczesne i nastąpiło z naruszeniem art. 355 § 1 kpc, który przewiduje umorzenie postępowania, gdy powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Z uwagi na powyższe postanowiono jak w sentencji na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc.